

Alternatieve diagnosetesten

De meeste NCV-leden hebben de diagnose coeliakie of glutensensitiviteit gekregen via de klassieke weg, namelijk bloedonderzoek en darmbiopsie. Ook is er een aanzienlijk groep mensen die glutensensitiviteit heeft. Daarnaast is er een roep die via een andere weg begint aan een glutenvrij dieet, zo horen we geregeld de afgelopen jaren. Bijvoorbeeld door zelftesten, of bijvoorbeeld op advies van alternatieve behandelaren. We zetten hier een aantal op een rijtje. We vroegen onze Medische Adviesraad (MAR) naar de betrouwbaarheid ervan voor het diagnosticeren van specifiek coeliakie.

1 Zelftesten voor consumenten

Wat

- De zelftesten meten IgA-TTG antistoffen in je bloed (antistoffen tegen gluten). Eigenlijk net als bij een zwangerschapstest: bij twee streepjes is de testuitslag positief.

Wie

- Drogisten en webshops verkopen deze zelftesten, zoals o.a. Gluten Check, CoeliaTest en Veroval. Met een prik in je vinger wordt een klein beetje bloed afgenomen.

Claims

- Een betrouwbaarheid van 95-98%. Dat is vergelijkbaar met laboratoriumtesten. Echter, de test meet geen IgA-deficiëntie, wat voorkomt bij 10% van de coeliakiepatiënten. De testen werken dan niet goed. Deze patiënten krijgen een vals negatief resultaat. De test geeft aan dat er geen TTG antistoffen in je bloed zitten, terwijl dit wel het geval is.

Een goede manier voor de diagnose coeliakie?

MAR: Nee, niet als alternatieve methode voor de diagnostiek. Het is alleen een andere manier om antistoffen tegen tissue-transglutaminase (TTG) te bepalen. Is de uitslag positief, dan adviseren wij alsnog dat je naar de huisarts, kinderarts of MDL-arts gaat voor verdere diagnostiek volgens richtlijnen.

2 ImuPro Voedselintolerantietest

Wat

- Meet IgG antistoffen in het bloed.
- In 2000 geïntroduceerd door R-Biopharm AG in Darmstadt.
- Wordt momenteel in meer dan 20 landen toegepast.
- Met de ImuPro 300 worden 270 voedingsmiddelen gemeten en gewaardeerd in een sterkte 1 = zwak t/m 4 = zeer sterk.

Wie

- Orthomoleculair diëtisten, -therapeuten, -geneeskundigen Darmtherapeuten, Natuurartsen en diëtisten.

Claims

- Zijn er verhoogde concentraties IgG antistoffen in je bloed, dan kan dit wijzen op een 'Lekkende darm' (Leaky gut syndroom). Te grote stukken voeding passeren dan je darmwand en komen in je bloed. Ze worden door het immuunsysteem gezien als lichaamsvreemd en gaan voedingsmiddel-specifieke IgG antistoffen maken.
- Zodra je gaat eten volgens de ImuPro bloedsuitslag, zal je darmslijmvlies zich gaan herstellen.

Diagnose

- IgG voedselallergie type III, oftewel: voedselintolerantie, bijv. glutenintolerantie.

Een goede manier voor de diagnose coeliakie?

MAR: Nee, het is heel onduidelijk welke specifieke antistoffen worden bepaald.

3 Ontlastingstest (antigliadine & anti-TTG)

Wat

- Antigliadine en anti-tissue-transglutaminase in ontlasting.

Wie

- Orthomoleculair diëtisten
- Natuurgeneeskundigen

Claims

Testen met ontlasting met ontlasting zijn gevoeliger en accurater dan in het bloed.

Diagnose

- Bij anti gliadine wordt glutensensitiviteit/glutenovergevoeligheid vastgesteld.
- Bij anti TTG wordt coeliakie vastgesteld

Een goede manier voor de diagnose coeliakie?

MAR: Nee, er is alleen maar negatief bewijs voor deze test. De test werkt dus niet.

4 Bioresonantie

Wat

Een bioresonantie allergenentest (trillingen door het lichaam).

Wie

Natuurgeneeskundigen

Claims

Via bioresonantie-therapie wordt de darmflora verbeterd, gereguleerd en het glutenprobleem aangepakt. Zo kunnen de darmcellen na behandelingen het gluten als een gezond eiwit opnemen, is de claim.

Diagnose

Gluten-onverdraagzaamheid, 'glutenallergie'.

Een goede manier voor de diagnose coeliakie?

MAR: Nee, er is géén enkel wetenschappelijk bewijs dat het werkt.

5 Mesoloog

Wat

- Electro Fysiologische Diagnostiek (EFD) meting.
- Pols- en tongdiagnostiek volgens de Chinese Ayurvedische zienswijze.

Wie

Mesologen

Claims

Diagnose van glutenintolerantie of glutenallergie.

Diagnose

- Door EFD worden acupunctuurpunten 'gemeten' op weerstand met een zwakstroom-meetapparaat, een handelektrode en een meetgriffel. De meetwaarden zijn gerelateerd aan de organen en hun functie.
- De mesoloog meet of er sprake is van voedselintoleranties of allergieën, en of er sprake is van vitamine- en mineralen tekorten.
- Aan de pols voelt de mesoloog of de energie van de organen normaal, zwak of sterk is. Via de tong wordt gekeken naar de voedingstoestand en hoe de spijsvertering verloopt. Ook worden op de tong alle organen geprojecteerd, zoals op een plattegrond, waardoor de mesoloog iets kan zeggen over hoe de organen werken.

Een goede manier voor de diagnose coeliakie?

MAR: Nee, er is absoluut geen bewijs voor deze alternatieve manier van diagnose dat het werkt.

Conclusie

Al deze manieren van 'diagnostiek' voor coeliakie en andere aandoeningen missen iedere wetenschappelijke basis, behalve test nummer 1 (de zelftest). Maar deze test heeft ook het genoemde nadeel dat het een groep mensen met coeliakie uitsluit. De gouden standaard om coeliakie te diagnosticeren, bloedonderzoek en eventueel een darmbiopsie, is heel goed onderzocht. Daarom raden wij ook altijd aan deze weg te volgen.

Maar we begrijpen heel goed dat er mensen zijn bij wie coeliakie is uitgesloten, terwijl ze toch klachten krijgen na het eten van brood of andere producten met tarwe. En/of zij hebben soms het gevoel via de reguliere weg (huisarts/specialist) niet gehoord te worden. Het is begrijpelijk dat je dan via een alternatieve manier op zoek gaat naar de oorzaak en oplossing van je klachten. Het blijft echter wel ontzettend belangrijk dat éérs coeliakie uitgesloten wordt via de reguliere route.